

PRIPRAVLJEN PREDLOG DRUŽBENEGA PLANA ZA OBDOBJE 1976-80

V OSPREDJU DELOVNI ČLOVEK IN NJEGOV POLOŽAJ V DRUŽBI

Družbeni plan razvoja občine Ljubljana Vič-Rudnik za naslednje petletno obdobje 1975-1980 sprejemamo tokrat že v duhu izvajanja novega zakona o družbenem planiranju. Družbeni dogovor o osnovah tega družbenega plana občine, na osnovi katerega je pripravljen sam družbeni plan je bil že obravnavan v delegatski skupščini občine in posameznih zborih, dokončno pa ga bo izvršni svet uskladil z programom razvoja mesta in ustrežajočimi interesnimi skupnostmi do konca meseca junija. Prihodnji družbeni plan razvoja občine sprejemamo v času, ko smo naše občine in delovne kolektive kar najintenzivneje vključili v široko razpravo o osnutku zakona o združenem delu, ki zagotavlja visoko stopnjo odločanja delavcev v združenem delu in občanov v krajevnih skupnostih o celovitem družbenem in gospodarskem razvoju družbe in položaju delovnega človeka.

Osnovna izhodišča našega srednjeročnega programa in temeljni cilji, za katere se bomo morali prizadevati v naslednjem petletnem obdobju, so predvsnaravnani v smeri močnejše rast-gospodarstva naše občine, pri čemer smo mnenja, da bo še naprej poudarek na razvoju industrije, ki ustvarja okrog 43 odstotkov vrednosti družbenega proizvoda v občini. Nedvomno imajo v tem okviru kovinsko-predelovalna, kemična in lesna industrija prednost in mislimo, da prav v tej industriji je potrebno programirati tudi v tem predvidenem planu nove naložbe za razširitev in modernizacijo proizvodnje, čeravno mislimo, da ima tudi ostala industrija v občini pogoje hitrejšega razvoja in razširitve obsega proizvodnje. To posebej še velja zato, ker si moramo prizadevati za nadaljnje povezovanje naše industrije z enako oziroma sorodno industrijo v Ljubljani, republiko oziroma tudi izven republiških meja, če obstajajo za to ustrezni interesi in potrebe. Takoj za industrijo moramo omeniti nadaljnji razvoj obrti, ki ima prav na področju naše občine še velike možnosti za razmah in, ki bi ob ustreznih vlaganjih lahko pomenila v gospodarstvu občine več kot predstavlja sedaj. To velja tako za družbeno obrt, kot tudi za zasebno obrt. Tudi na področju proizvodnje bo treba za hitrejšo rast usmeriti večja vlaganja v osnovna sredstva, modernizacijo in razširitev. Kmetijstvo predstavlja za področje naše občine kot „proizvajalec hrane“ še zmeraj izredno pomembno mesto, čeravno po deležu v narodnem dohodku občine ne predstavlja veliko (7 odstotkov), poleg tega pa zavzema izredno važno mesto tudi v obrambnem smislu, kar velja še posebej za hribovske predele. Pri kmetijstvu moramo dati osnovni poudarek živinoreji in še bolj konkretno, proizvodnji mleka za potrebe prebivalstva mesta Ljubljane. V nadaljnjih razvojnih konceptih zazidave površin bomo morali še posebno skrb posvetiti obravnavanju kvalitetnih zemljišč za kmetijsko proizvodnjo oziroma proizvodnjo hrane, pri čemer bo potrebno s prostorskim programom razvoja uskladiti koncepte urbanizma in stanovanjske izgradnje tudi s programom kmetijstva. Osnovni kazalci razvoja naše občine v naslednjem petletnem obdobju predvidevamo, da bo družbeni proizvod za naslednje srednjeročno obdobje rastle s stopnjo 6,6 odstotka ob 2,6-odstotni stopnji zaposlovanja ter ob zagotovitvi, da bo produktivnost rastle po 4 odstotni stopnji. Če se bodo in za to si moramo vsi skupaj

prizadevati, ta pričakovanja uresničila, bomo nadvomno ustvarili tudi boljše materialne pogoje ne samo za materialno proizvodnjo, temveč tudi za izboljšanje osebnega in družbenega standarda. Tako izboljšanje materialnega položaja bi omogočilo, da bi delovne organizacije lahko zagotavljale za razširjeno reprodukcijo in nove investicije najmanj 50 odstotkov lastnih sredstev, obenem pa bi lahko tudi več sredstev izvajali za izgradnjo objektov infrastrukture in družbenega standarda. Stopnja rasti osebnih dohodkov (računamo z 5,5 odstotkov) bi sicer bila nekoliko zadržana v odnosu na stopnjo rasti akumulacije, vendar pa s postopnim umiranjem tržišča in cen, bi kljub temu omogočala povečanje realnih osebnih dohodkov.

Po predvidevanjih srednjeročnega programa naj bi v naši občini zgradili 3.000 novih stanovanj s pripadajočo komunalno ureditvijo, poleg tega pa bi v tem obdobju pripravili na našem področju povezovalni plinovod – Koseze – Trnovo do Rudnika, nekaj novih trafa postaj itd. V tem času nj bi tudi preko ustreznih interesnih skupnosti in ob zbranih sredstvih v krajevnih skupnostih nekoliko več sredstev namenili za urejanje cest v primestnih in zunanjih krajevnih skupnostih, dokončno pa naj bi se „spopadli“ tudi z zadnjimi problemi elektrifikacije in vodovoda v tistih krajih, kjer jim to dosedaj ni uspelo.

V tem petletnem obdobju pa bomo v okviru splošne akcije za podaljšanje samoprispevka občanov nadaljevali z programom izgradnje osnovnih šol in vrtcev ter kulturnih, športnih in drugih rekreacijskih objektov, za katere so odgovorne interesne skupnosti, pripravile dokaj obsežne in konkretne programe. Na področju zdravstva in socialne politike sploh mislimo, da je prav, da posvetimo vso skrb izboljšanju zdravstvenega in socialnega varstva občanov in v ta namen predvidevamo tudi nekatera nova investicijska vlaganja kot je to razvidno iz samega družbenega plana (razširitev zdravstvenega doma Vič, izgradnja doma za ostarele v Koleziji, razširitev doma na Bokalcih itd.).

Vse te našete naloge in področja ter vsa tista, ki so zajeta in obširno obravnavana v obstoječem predlogu programa razvoja, ki pa jih nisem posebej tukaj omenjal, zahtevajo od vseh nas, tako od delovnih ljudi v temeljnih organizacijah združenega dela, kot tudi od vseh občanov, posebno pa od odgovornih družbenopolitičnih in gospodarskih dejavnikov ter še posebej od predstavnikov samoupravnih organov, pa tja do odgovornih činiteljev v občini, posebej pa od naših delegatov in delegatske skupščine, polno odgovornost in angažiranost pri vsakodnevem delu in izvajanju nalog, ki stojijo pred nami v prihodnjem obdobju. To še posebej zato, ker se nahajamo v času, ko gospodarska in politična situacija v svetu in v Evropi zahtevata vsestransko angažiranost za skrajno gospodarno in disciplinirano obnašanje gospodarstva, da izboljšamo naš gospodarski položaj tudi v menjavi blaga s svetom. V naslednjem obdobju velja še posebej poudariti našo osnovno, stalno, socialistično nalogo, to je nadaljnje vsestransko razvijanje samoupravnih družbenih odnosov in položaja delovnega človeka kot temeljnega smotra naše samoupravne socialistične družbe.

FRANCE MARTINEC

V LJUBLJANI SMO SE ODLOČILI

SAMOPRISPEVEK JE TREBA NADALJEVATI

O tem kako je tekla oziroma še teče akcija izgradnje šol in vzgojnovarstvenih objektov iz samoprispevka, za katerega smo se delovni ljudje in občani pred leti zavestno odločili, se v zadnjem času pogovarjamo v mnogih delovnih in družbenih okoljih. Ob vsem tem pa ugotavljamo, kako pravilna je bila naša skupna odločitev, da s samoprispevkom zgradimo prepotrebne šolske in vzgojnovarstvene objekte. Nemalokrat nas ob tem navdaja tudi občutek nekega posebnega zadovoljstva, ob misli, da smo tako uspešno pomagali naši družbeni skupnosti in še posebej našim malčkom in učencem. Ob tem koristnem spoznanju pa žal moramo še vedno ugotavljati in poslušati, predvsem ko obiskujemo krajevne

skupnosti v naši občini in v Ljubljani nasploh, da še zdaleč nismo s tako zbranimi sredstvi storili dovolj. Dveizmenski oziroma ponekod že troizmenski pouk, podatek, da je ponekod komaj 20 ali pa še manj odstotkov malčkov vključenih v organizirano varstvo pa so dejstva, ki nas v tem trenutku še posebej močno zadevajo in včasih tudi kar malce zabolijo, posebej, če se ozremo tja, in v tiste predele našega mesta, kjer so zadevni problemi ugodno rešeni in urejeni.

Kot občani in delovni ljudje Ljubljane si moramo prizadevati, da svojim otrokom, torej naši mladi generaciji, omogočimo in nudimo vsaj približno enake možnosti ter pogoje šolstva in varstva. Ne smemo dopuščati socialnega razlikovanja in za to se moramo vsekakor zavzemati vsi. Tega se zavedamo, zato se v tem trenutku močno in odločno zavzemamo za nov samoprispevek v višini 1,5 odstotka od neto osebnega dohodka. S tako zbranimi sredstvi in udeležbo sredstev samoupravnih interesnih skupnosti naj bi v Ljubljani v naslednjem petletnem obdobju zgradili več šolskih in vzgojnovarstvenih objektov ter razširili zmogljivosti zdravstvenega in socialnega varstva.

Pri občinski konferenci SZDL že deluje koordinacijski odbor za pripravo referenduma o samoprispevku. Prav sedaj so v pripravi programi izgradnje tovrstnih objektov v naši občini. Predvidoma naj bi že konec junija izšla posebna brošura (realizacija in izgradnja objektov iz sedanjega samoprispevka, izhodišča za nov samoprispevek in predlog programov ljubljanskih občin), ki jo bodo dobila vsa gospodinjstva v Ljubljani. S tem bi bili vsi na najbolj izčrpen način seznanjeni s problematiko oziroma nujnostjo uvedbe novega samoprispevka.

J.DOMITROVIČ

V VRSTE ZK SPREJELI 185 ČLANOV

V petek 4. junija je bila v dvorani kina Vič slovesnost, na kateri so bila 185 novim članom Zveze komunistov podeljena knjižna darila. Zbranim je spregovoril sekretar mestne konference ZKS Ljubljana Vinko Hafner. Med drugim je poudaril pomen vstopa v vrste ZK „saj vse več mladih, neposrednih proizvajalcev in žena želi kot člani Zveze komunistov dokazati svoj prispevek in pripadnost organizaciji, ki je ves čas narodnoosvobodilnega boja in povojne graditve stala in stoji na čelu naše samoupravne socialistične družbene skupnosti.“ Po čestitkah Vinka Hafnerja je vsem novosprejetim čestital v imenu občinskega komiteja in zazelel mnogo uspeha in plodnih prizadevanj sekretar občinskega komiteja Darko Perovšek.

Slovesnost je sklenil Slovenski oktet s krajšim izbranim koncertom.

Občinska konferenca ZSMS je pred dnevi priredila in organizirala razstavo „O mladinskih delovnih brigadah“. Ob tej priložnosti so mladinci povabili medse tudi brigadirje veterane iz področja naše občine. Zbranim je o pomenu teh mladinskih akcij spregovoril brigadir – veteran ing. Slavko Korbar. Predsednik OK ZSMS Stojan Gomzelj (na sliki) pa je orisal letošnje akcije viških brigadirjev – mladincev.

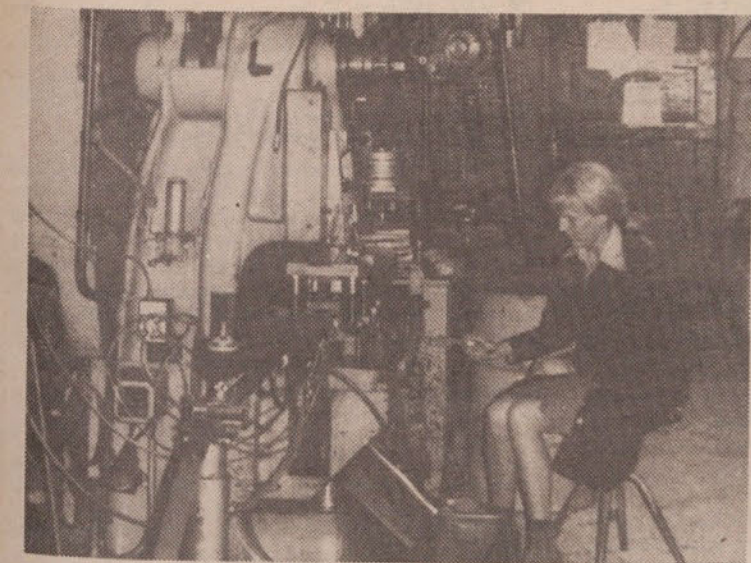

Številnih pohodov po poteh partizanske vojske se je v naši občini v mesecu mladosti udeležilo več tisoč pionirjev in mladincev. Posnetek je iz Žirovnikovega grabna, kjer so pionirji predali Kurirčkovo pošto. O težkih in zahtevnih nalogah partizanskih kurirjev je mladim spregovoril Alojz Dolničar.

OBVESTILO

OPOZARJAMO VSE OBČANE IN DELOVNE LJUDI, DA LAHKO V SVOJIH KRAJEVNIH SKUPNOSTIH IN DELOVNIH ORGANIZACIJAH DOBIJO PREDLOG DRUŽBENEGA PLANA RAZVOJA LJUBLJANA VIČ-RUDNIK, LAHKO PA GA BODO DOBILI TUDI NA SEDEŽU OBČINE (pri vratarju).

UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE

Prizorček iz Utensilijinega kovinskega obrata na Dolenjski cesti

V lesnem obratu na Viču pripravijo ves leseni del utensilije.

V lesnem obratu Utensilie na Viču sloni velik del proizvodnje na ženskah

OB JUBILEJU V UTENSILIJI

162 ZVESTIH UTENSILIJ

V Utensiliji bodo ta mesec slavili jubilej, ki je lahko kolektivu v ponos, saj je to 30 let obstoja. V teh 30 letih je kolektiv Utensilije prehodil marsikatero težko pot, večkrat je kazalo že zelo slabo, vendar je vztrajnost delavcev reševala to delovno organizacijo. Res da so včasih nekateri zapuščali kolektiv in odhajali, bežali pred polomom, večino pa je zadrževala neka sila, neka enotnost, neka navezanost. Ti so ostajali in so doživeli tako v tovarni tudi sedanje čase, ki so zelo uspešni. V Utensiliji imajo kar 108 članov kolektiva, ki so v tovarni že več kot 20 let, 51 članov, ki so že več kot 25 let in Antona Tadle, Štefana Prešička in Anico Vodopivec, ki so v kolektivu že vseh 30 let. Od začetka do danes. Anton Tadel pa je bil zadnjih 8 let direktor.

Kaj pravzaprav izdeluje delovna organizacija z dokaj nenavadnim imenom, katerega pomen nekomu, ki lista poslovni imenik ni jasen. Utensilia pomeni v latinščini orodje, potrebščino, delovni pripomoček, danes pa pomeni to delovni pripomoček oziroma del, ki ga potrebuje tekstilna industrija za svoje tkalne stroje. Utensilia izdeluje grebene, tkalske liste, lučalnice, lamele, tkalske čolnice, cevke, udarne ročice, predilniške lonce in ostale utensilije za tekstilno industrijo. To je proizvodni program, ki ga uresničuje 400 delavcev v dveh obratih: na Dolenjski cesti in na Viču.

Ker je naš obisk v delovni organizaciji tokrat povezan z jubilejem je prav seči v zgodovino, ogledati si „življenjsko pot“ tovarne.

30 let obstoja

„Sedaj junija bomo slavili 30 let obstoja,“ pravi v.d. direktorja in vodja splošnega sektorja RADO ŽITNIK. „Naša delovna organizacija je bila ustanovljena leta 1946. Osnovna naloga je bila izdelovati potrebščine za tekstilno industrijo za področje Slovenije in dela Hrvaške. Utensilio so ustanovili iz treh nacionaliziranih podjetij. Delati je začelo 35 delavcev. Tak je bil začetek.

Kasneje smo se razvijali skladno s tekstilno industrijo. Kot so tam spreminjali tehnologijo in tehnološke prijeme, tako smo morali mi spreminjati naš proizvodni program in ga prilagajati zahtevam tekstilne industrije. V naši branži so se pojavljali novi artikli in mi smo morali z njimi razširiti naš proizvodni program.

Pred 14 leti smo se želeli preseliti na Vič. To so bili naši tedanji načrti. In resnično smo uspeli pred 10 leti urediti na Viču tovarniške prostore za lesno proizvodnjo in jo preseliti tja. Na Dolenjski cesti je tako ostal kovinski obrat. Po tej selitvi smo začeli pospeševati tudi modernizacijo. To je pomenilo več narejenega ob istem številu zaposlenih. Na Viču pa smo tedaj želeli preseliti vse, vendar nismo uspeli zaradi težav, ki so nastopile. Enostavno nismo zmogli. Zato smo se odločili in preuredili prostore na Dolenjski cesti in jih posodobili. Ustvarili smo boljše delovne razmere. Pred dvema letoma pa smo dogradili tudi na Viču ostali del našega tovarniškega objekta. Drugi del hale bomo imeli predvsem za skladišče,“ pravi Rado Žitnik.

In kakšen razvoj je naredila v poslovnem smislu v tem času Utensilija?

Rado Žitnik pravi: „Leta 1946, ko smo začeli, je bilo 35 delavcev. Ti so ustvarjali 2,77 milijona dinarjev brutoprodukta. Leta 1962 je bilo zaposlenih že 400 in smo ustvarjali 10 milijonov, lani pa smo ob istem številu zaposlenih ustvarjali 70 milijonov. Naš brutoprodukt se je, če izvezemo inflacijske vplive, povečeval največ zaradi dviga produktivnosti in sodobnejše tehnologije, saj število zaposlenih nismo povečevali. Tudi sedaj se držimo resolucijskih načel o zaposlovanju.“

Utensilia ima bodočnost. To ne poudarjajo le v kolektivu samem, temveč tudi poslovni partnerji. JOŽE VOVK je predsednik poslovnega odbora: „Obstoječo proizvodnjo nameravamo specializirati, tako da ne bomo več ozko vezani le na tekstil. Če bomo uspeli uresničiti proizvodne načrte bomo ustvarjali leta 1980 preko 100 milijonov dinarjev brutoprodukta.

Moramo se pohvaliti, da smo ena tistih delovnih organizacij, ki izvažajo precej več kot pa uvažajo. Trenutno izvažamo v 23 dežel po vsem svetu. Poudarek pa dajemo pri izvozu deželam v razvoju. Trenutno ustvarjamo na zunanjih tržiščih več kot tretjino brutoprodukta, to je v številkah preko 25 milijonov.

Sedaj se usmerjamo na tržišče v Pakistanu. Zaenkrat poslujemo največ z Egiptom, Irakom, Iranom, nekaj pa tudi s Si rijo. Med velike partnerje štejem tudi ZDA, Veliko Britanijo in Nemčijo, oziroma preko slednje prodiramo tudi na tista afriška tržišča, kamor izvažajo Nemci.“

Pa tudi kaj uvažate?

„Žal moramo,“ pravi Jože Vovk. „Ti sto, kar jugoslovanski trg ne nudi in kar nikakor ne moremo dobiti doma, to moramo poiskati v izvozu. Maksimalno iščemo nenehno možnosti, da bi vse nabavljali na jugoslovanskem trgu, vendar s tem ne uspevamo vedno. Marsikaj pa smo že uspeli, tako da lahko kupujemo doma in nam ni treba na tuje. Tako smo se dogovorili z železarno Jesenice, da je spet vstavila v svoj proizvodni program nekatere izdelke, ki so jih že opustili, mi smo jih pa še vedno rabili. Ker potrebujemo nekatere izdelke le tu in tam in to bolj enkratno, moramo posebej naročiti pri naši dobaviteljih. Posledica je da moramo imeti takšne izdelke potem na zalogi, saj jih moramo kupiti za celo leto, ker jih proizvajalec ni pripravljen delati vsak mesec po nekaj kosov.“

Dela na zalogo ne poznamo

Kako pa je v Utensiliji z zalogo?

„Da bi bile zaloge naš problem ne moremo reči. Naše delo je v primerjavi s klasično in strojno dokaj obrtniško, saj imamo naročilniško proizvodnjo. Smo praktično servis tekstilne industrije. Dela na zalogo ne poznamo, saj zalog ne poznamo. Na zalogi moramo imeti pravzaprav v večjih količinah le različne materiale, saj moramo narediti po naročilu kupca in moramo imeti na zalogi surovine. Vsak izdelek je namreč drugačen po tej ali oni sestavini ali obliki. Zato moramo imeti izbiro surovin.“

Prehod na nov način plačevanja s 1. aprilom nas v bistvu ni posebej prizadel. Čutili pa smo ga. Naročil je namreč začelo zmanjkovati, vendar smo to prebradli,“ meni Jože Vovk.

V.d. direktorja Rado Žitnik: „Nove gospodarske prijeme je bilo pri nas čutiti v aprilu in nekje do sredine maja. Sedaj pa se je položaj že normaliziral. Tedaj pa smo morali svetovati posameznim delavcem, da izkoristijo predčasno letni dopust, da ne bi bilo premalo naročil in preveč delovne sile.“

„Naši tekstilci preveč uvažajo. To je problem. Doma bi lahko vse naredili, le če bi naročili, vendar utensilije ne sodijo pod družbeno kontrolo kar zadeva uvoz in tako lahko tekstilci večkrat uvažajo kar se jim zljubi, tudi tisto kar doma izdelujemo. Posledice so očitne. Na jugoslovanskem trgu sta še dve nam sorodni veliki firmi in obe morata, kot mi v izvoz. Naše kapacitete so prevelike za naš trg, tekstilci pa obenem še uvažajo. To je paradoks,“ poudarja Jože Vovk.

To je ekonomska plat Utensilie. Kako je pa s skrbjo za delavca je povedal predsednik osnovne organizacije sindikata MARJAN RODE. „Naša delovna organizacija je 90 članom kolektiva v času obstoja oskrbela stanovanje. To se nam zdi kar lep uspeh. Pred 16 leti smo uredili tudi počitniški dom na Krvavcu, pred dvema letoma pa smo kupili pet počitniških prikolic. Tako lahko 15 odstotkov našega kolektiva izkoristi dopust v prikolicah svoje delovne organizacije. Letos smo kupili še eno, vendar smo jo oddali. Poslali smo jo kot pomoč žrtvam potresa na Tolminskem.“

Precej poudarka dajemo tudi skrbi za delavca na delovnem mestu. Sem sodi nedvomno topl obrok. Problem prehrane smo razrešili. Uredili smo sodobno razdeljevalnico in menzo.“

Sodelovanje z občinsko skupščino in krajevno skupnostjo je dobro

„Naša delovna organizacija tudi dobro sodeluje s krajevno skupnostjo kjer je naš sedež, pa tudi z občinsko skupščino in družbenopolitičnimi organizacijami. Člani našega kolektiva so zelo aktivni na različnih področjih,“ je povedal sekretar osnovne organizacije ZK MAKS MOČNIK. „Na področju družbenega sporazumevanja lahko tudi rečemo, da smo naredili vse, saj smo doslej sprejeli, podpisali in izvršili vse sporazume.“

„Tudi s samoupravo se lahko kar pohvalimo,“ meni ing. VENČESLAV KODERMAN. „Čprav imamo npr. seje delavskega sveta vedno popoldne je udeležba zadovoljiva. Menim, da imamo dobro razvit notranji pretok informacij in da samoupravni organi odločilno vplivajo tudi na vse poslovne odločitve. Vedno težimo k novemu boljšemu in zato morda je pri nas kljub temu, da nam je šlo o včasih težko, nepoznana prekinitvev dela.“

V vrstah ZK nas bi moralo biti več

Pomembno vlogo imajo v Utensiliji nedvomno člani ZK. Organizacija je namreč prisotna povsod in tudi vpliva na odločitve v kolektivu. Mogoče pa bi bilo narediti še več, kot meni sekretar OZK Maks Močnik. „Dobro se povezujemo z vsemi. Škoda je le, da je v delavskem svetu le en sam član ZK. Tudi kadrovske bi se morali okrepiti, saj nas je le 22. Zato vlagamo veliko truda v kadrovske krepitev. Lani smo sprejeli dva nova člana v ZK. Letos pa bomo skušali uresničiti plan, da bi „pokrili“ vse oddelke.“

Naši člani so tudi aktivno vključeni v terensko delo in jih je moč srečevati v vrsti družbenopolitičnih forumov vseh ravni.

Vpliv organizacije je očiten v delovni organizaciji tudi pri vseh uvajanjih novih odnosov. Naša delovna organizacija je že nakazala KS denar za delavce, ki so zaposleni pri nas. Tudi sicer skušamo vedno pomagati pri vseh družbenih akcijah. Menimo, da moramo organizirano vplivati in se zato pred vsako važno sejo sestane OZK in nato izoblikujemo stališče s katerim nato nastopamo,“ je povedal Maks Močnik.

Marjan Rode: „O letovanju in rekreaciji smo že govorili, povedati pa je treba tudi nekaj o športu, saj imamo v delovni organizaciji razvite sekcije kegljanja, namiznega tenisa, šaha in streljanja.“

Naši člani pa niso solidarni le npr. ob nesreči kot je bila na Tolminskem, temveč tudi sicer. Imamo 40 krvodajalcev in smo tudi sicer vedno pripravljani pomagati.“

„120 mladih je pod 30 let, vendar žal deluje v mladinskem aktivu le okoli 50 mladih,“ pripoveduje TONE DOLNIČAR, predsednik osnovne organizacije ZSMS v Utensiliji. Mladina je zaživela in dajemo sedaj poudarek izobraževanju in športu. Udeležili smo se Makovega tedna in Vičiade. Bolj se bomo morali potruditi za kadrovanje v ZK. Rabimo pa tudi več elana, da bi bilo še bolje.“

Ob zaključku pa je treba povedati, da je Utensilia letos prejela od občinske skupščine priznanje za gospodarjenje in samoupravljanje na kar so v kolektivu zelo ponosni.

Tekst in fotografije: MILOVAN DIMITRIĆ

Venčeslav Koderman

Marjan Rode

Jože Vovk

Maks Močnik

Tone Dolničar

Rado Žitnik

